

тъ народъ, и въ неговѣ-тъ службѣ; сякога трудилъ ли си ся да бѣдешъ святъ, както е той святъ, да обнародувашъ истинѣ-тъ му, да побуждашъ хора-та да го обычатъ; и въ сички-тъ си работы трудилъ ли си ся да прославишь Бога? Ако правишь това сякога, то си испълнилъ само длѣжность-тъ си, и нѣмашъ нищо за което да ся хвалишь. Свѣсть-тъ ти тѣй ти казва. Ты знаешъ че си сѣгрѣшилъ хыляды пѣти. Ты знаешъ че си търсилъ свое-то удоволствіе, и че най добры-тъ ти работы не сѣ былы отъ желаніе да угождавашъ Богу. Ты си живѣялъ за себе си; ты си искалъ да ся хвалишь отъ хора-та, а Богъ не е былъ въ сички-тъ ти мысли. Свято-то Писаніе ни казва, “Ако речемъ че нѣмамы грѣхъ, лѣжемъ себе си, и истина нѣма въ насъ,, 1 Іоан. 1; 8. “Никой не е праведенъ, и нѣма никой да търси Бога., Рим. 3; 10, 11.

О, грѣшнице! Не ли е истина, че не си прославилъ Бога, въ рѣцѣ-тъ на когото е твой-тъ животъ, и прѣдъ очи-тъ на когото сѣ твой-тъ пѣтица? Ты си грѣшенъ; ты имашъ винѣ, голѣмѣ винѣ. Сички-тъ ти грѣхове сѣ писани въ книгѣ-тъ Божіѣ. Не можешъ да отбѣгнешъ отъ тѣхъ. Ако бы да ся мѣчишь хылядо години, пакъ не можешъ да удовлетворишь за най малкыя-тъ отъ тѣхъ. Не можешъ да правишь по много отъ да испълнишь настоящѣ-тъ си длѣжность; а плащаніе на днешни-тъ дългове не удовлетворява за вчерашни-тъ.